

عنوان مقاله:

بررسی جایگاه حمل و نقل انسان محور در جنبش های نوین شهرسازی

محل انتشار:

اولین همایش ملی شهرسازی و معماری در گذر زمان (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

مریم عرفان - دانشجوی کارشناسی ارشد شهرسازی (گرایش برنامه ریزی شهری و منطقه ای) دانشگاه شیراز

محمد حسین پور - استادیار و عضو هیات علمی دانشگاه شیراز

سهند لطفی - استادیار و عضو هیات علمی دانشگاه شیراز

پگاه ایزدی - دانشجوی دکتری

خلاصه مقاله:

تاکنون نظریات متفاوتی درخصوص توسعه ی شهرها در جنبش های مختلف شهرسازی مطرح شده است. از طرف دیگر برنامه ریزی حمل و نقل شهری به عنوان یکی از موثرترین ابزار هدایت توسعه ی شهر و شکل دهی به محیط و ارتقای کیفیت زندگی مطرح است. انسان به عنوان محور اصلی تصمیمات و برنامه های مرتبط به حمل و نقل و جابجایی شهری از سال ها پیش مد نظر دست اندرکاران و مسئولین شهری است. باتوجه به این که شهر بدون حضور عابریاده، سرزندگی و نشاط خود را از دست می دهد لزوم توجه به عابرین پیاده به عنوان بعد گمشده ی جامعه، ضرورت طرح رویکرد مجدد به حرکت پیاده به عنوان سالم ترین، اقتصادی ترین و پویاترین روش جابه جایی و حمل و نقل شهری را از اهمیت بالائی برخوردار نموده است. لذا بررسی جایگاه حمل و نقل انسان محور در جنبش های شهرسازی نوین و نقش آن در پایداری محیط، موضوعی اساسی است که این مقاله در پی تحلیل و واکاوی آن است. جهت تحقق این امر برآنیم تا با روش توصیفی- تحلیلی در قالب مطالعات اسنادی - کتابخانه ای، به بررسی جایگاه این شیوه ی جابه جایی در جنبش های مطروحه و مقایسه ی تطبیقی آن ها بپردازیم. در خاتمه نیز سیاست ها و راهکارهایی جهت ارتقاء سیستم حمل و نقل انسان محور/ پیاده محوری در ابعاد مختلف برنامه ریزی، مشارکت مردمی و اقدامات کنترلی جهت لحاظ شدن در طرح های توسعه ی شهری ارائه خواهد شد.

کلمات کلیدی:

حمل و نقل، حمل و نقل انسان محور، پایداری، حمل و نقل پایدار، جنبش های شهرسازی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/231950>

